

Ми вважаємо за доцільне навести приклад залежності цільових напрямків діяльності та критеріїв оцінки для ЦФО при різних корпоративних стратегіях (таблиця 1).

Отже, підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами – це один із головних чинників удосконалення фінансово-господарської діяльності, динамічного розвитку та стабільного функціонування корпорацій в умовах інтенсифікації процесів глобалізації, запорукою якого є побудова адекватної фінансової структури, що відповідатиме корпоративній стратегії та умовам бізнес-середовища, в яких функціонує компанія.

Таблиця 1

Взаємозв'язок цілей та критеріїв оцінки ЦФО в умовах реалізації різних корпоративних стратегіях

Корпоративна стратегія	Центри фінансового обліку			
	Центр доходів	Центр витрат	Центр прибутку	Центр інвестицій
Стабілізація	Виручка від реалізації ↑ Витрати ЦФО=const	Виручка від реалізації ↓ або = const Обсяг витрат ЦФО =const	Прибуток ЦФО= const або ↑	Рентабельність на інвестований капітал (ROI)= const
Ріст	Частка ринку компанії ↑ Кількість клієнтів ↑	Якість роботи ЦФО ↑	Прибуток ЦФО ↑	ROI ↑
Скорочення	Виручка від реалізації ↓	Витрати ЦФО ↓	Витрати ЦФО ↓	Інвестиції ↓

Список використаних джерел:

1. Дэвид А. Аакер Бизнес-стратегия: от изучения рыночной среды до выработки беспроигрышных решений / Дэвид А. Аакер. — М.: Эксмо, 2012. — 976с.
2. Taylor A. Global Finance: Past and Present / A. Taylor // Finance & Development, 2012, March.

УДК 336

Сакал Д.В.
студент ФЕН-3 НаУКМА

ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ.

За останні роки в Україні відбулись і відбуваються глибокі економічні зміни, зумовлені процесами розбудови ринкової економіки. За час, що минув від початку радикального реформування адміністративно-командної економіки, за якої переважна більшість підприємств мала державну форму власності. [1,2]

А управління фінансами підприємств проводилося в адміністративному порядку: на рівні міністерств і відомств приймалися рішення про розподіл прибутку суб'єктів господарювання. [2]

Зараз же ситуація інакша, проте управління фінансами підприємств, які функціонують в умовах вільного ринку, залишаються найменш дослідженою галуззю вітчизняної економічної науки. Для того, щоб зберегти позиції на ринку підприємство має спиратись на раціональний менеджмент.

Фінансовий менеджмент – це система цілеспрямованих дій з управління формуванням, використанням та розподілом фінансових ресурсів підприємства

та оптимізації їх обігу, в яку входять: формування і реалізація фінансової політики підприємства, фінансове планування і прогнозування; інформаційне забезпечення; аналіз і контроль фінансово-господарської діяльності підприємства з метою діагностики його фінансового стану, виявлення резервів зниження витрат, збільшення доходів і прибутків; поточна фінансово-економічна робота та контроль. [3]

Кожний господарюючий суб'єкт зацікавлений в раціональному, економному використанні наявних фінансових ресурсів. З цієї причини поняття «ефективне використання фінансових ресурсів» мусять мати певну смислову й кількісну визначеність. Кожне підприємство має знати, як «працюють» фінансові ресурси, що перебувають у його розпорядженні, наскільки сумлінно, ефективно виконують покладені на них функції люди, які обіймають посади. [1]

Для забезпечення та вдосконалення фінансового менеджменту підприємства має бути враховано такий параметр, як підвищення рівня кваліфікації фахівців, відповідальних за управління фінансами підприємств, та розробка якісно нових підходів до організації роботи фінансових служб саме у сфері фінансування. [2]

Фінансові ресурси як важливий чинник ефективного функціонування підприємства (галузі) посідають значне місце в управлінні виробництвом. Тому для вдосконалення та забезпечення безперервного функціонування підприємства, фінансові служби повинні постійно забезпечувати фінансовими ресурсами процеси виробництва й реалізації продукції, домагатися найраціональнішого використання фінансових ресурсів, а також забезпечення контролю за використанням фінансових ресурсів. Причому цей контроль має бути безперервним і доповнюватися комплексним аналізом фінансового стану підприємства. [1]

В сучасних умовах подальше вдосконалення і поглиблення на цій основі контролю за раціональним використанням фінансових ресурсів відбуваються на базі впровадження електронно-обчислювальної техніки, моделювання фінансових процесів і створення автоматизованих систем управління (АСУ) фінансами. [1]

Виручка від реалізації продукції є основним джерелом коштів підприємства, тому фінансова служба зобов'язана забезпечити повне й рівномірне надходження її від покупців. Для організації цієї роботи фінансовій службі важливо налагодити постійні організаційно-інформаційні контакти з виробничими і функціональними підрозділами підприємства, передусім — з плановим, виробничим відділами і з відділом збуту. [1]

У рішенні проблеми раціонального, ефективного використання коштів, які є в розпорядженні підприємств і призначені для вкладання в основні засоби, беруть участь фахівці технічних та багатьох економічних служб. Фінансовий аспект цієї проблеми полягає передусім у тому, що підприємство має так розпорядитись наявними коштами, щоб створити оптимальні умови для досягнення високих кінцевих результатів. У зв'язку з цим

велике значення має співвідношення вкладення основних коштів у активну й пасивну частини основних засобів, вивільнення коштів із вкладень у застарілу техніку, зростання витрат на найновіше, найпрогресивніше вітчизняне та імпордне устаткування, реконструкцію і технічне переозброєння виробництва, раціональний розподіл вкладених амортизаційних коштів між основними засобами та оборотними активами. Для того щоб процес виробництва й реалізації відбувався безперервно, необхідно, щоб оборотні кошти були вкладені одночасно на всіх стадіях кругообігу. [1]

При залученні кредитних та інших позикових коштів підприємство має забезпечити раціональне розміщення цих ресурсів за призначенням, і це є однією з найважливіших ділянок роботи фінансової служби, фахівці якої мають бути кваліфікованими. [1]

Список використаних джерел:

1. Фінансова діяльність підприємств: Підручник. / Бандурка О. М., Коробов М. Я., Орлов П. І., Петрова К. Я. – К.: Либідь, 2002. – 384 с.
2. Терещенко О. О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: Навчальний посібник / Олег Олександрович Терещенко. – Київ: КНЕУ, 2003. – 554 с.
3. Фінансовий менеджмент: Навч. посіб. / За ред. Момот Т. В. – К.: Цент учбової літератури, 2011. - 712 с.

УДК 330.322:636.08

Спринчук Н.А.

*к. е. н., с.н.с., старший науковий співробітник
Інститут кормів та сільського господарства Поділля*

ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ІНВЕСТИЦІЙ У КОРМОВИРОБНИЦТВО

Продукція тваринництва виконує місію забезпечення населення життєво необхідним білком, обсяги виробництва якої за окремими видами, протягом останніх двадцяти років, значно скоротилися. Запорукою успішного розвитку тваринництва є інвестування кормовиробництва.

Загальний обсяг необхідних інвестицій у кормовиробництво включає вкладення в основні групи виробничих ресурсів – у землю, будівлі та споруди, сільськогосподарську техніку, а також поточні вкладення протягом року. Поточні вкладення визначаються за даними технологічних карт на окремі кормові культури з урахуванням планових потреб у кожній культурі. За попередніми розрахунками поточні вкладення у першому році експлуатації ферми ВРХ складають близько 17,5 тис. грн./гол. за пасовищної системи утримання ВРХ та близько 27,2 тис. грн./гол. за умови безпасовищного утримання. Цей показник однаковий для ферм різних розмірів, оскільки його розрахунок базується на нормативах годування ВРХ. На першому році реалізації інвестиційних проектів зі створення ферм та комплексів ВРХ мають бути здійснені капітальні інвестиції та поточні вкладення.

Норматив капітальних інвестицій найвищий для ферм малого розміру (122,69 тис. грн./гол. при пасовищній системі та 122,94 тис. грн./гол. – при безпасовищній), а найнижчий – для великих ферм (49,18 тис. грн./гол. при пасовищній системі та 58,73 тис. грн./гол. – при безпасовищній).